

CAPITOL I

Prezentarea țărilor Elveția și Papua Noua Guinee

În ziua de astăzi turismul face parte din viața noastră fără dar și poate. Lumea a început să fie cât mai interesată să își petreacă timpul liber într-un mod cât mai plăcut. Cele două destinații turistice prezentate în rândurile ce urmează fac parte mai mult sau mai puțin din lista locurilor preferate, locurilor atractive pentru turiști.

1.1 Noțiuni generale

Confederația Elvețiană sau Elveția este un mic stat federal în Europa Centrală, fără ieșire la mare. Acesta este alcătuită din 26 de cantoane. Are graniță cu Germania, Franța, Italia, Austria și Liechtenstein. Țara are o mare tradiție în neutralitatea politică și militară, motiv pentru care este sediul multor organizații internaționale. Are o suprafață de 41.285 km², din care 4,2% o reprezintă apele. Berna este capitala Elveției și totodată capitala cantonului Berna. Centrul orașului este așezat pe o peninsulă formată de râul Aare, dar din secolul XIX cartiere noi s-au format dincolo de râu, care sunt accesibile prin poduri înalte.

Papua Noua Guinee este un stat din Oceania, situat în vestul Oceanului Pacific, la nordul Australiei și la est de Indonezia. Este una din cele mai diverse țări ale Pământului cu peste 850 de limbi indigene. Suprafața statului este de 462.840 km², 2% reprezentând apele. Viața rurală este foarte dezvoltată, numai 18% din populație locuind în centrele urbane. Este una dintre țările cel mai puțin exploatate, atât geografic cât și cultural. Port Moresby (sau Pot Mosbi în limba Tok

Pisin), cu o populație de 255.000 (estimare din 2000), este capitala Papua Noua Guinee. Orașul este localizat pe țărmul golfului Papua, pe coasta sud-estică a insulei Noua Guinee. Statul are o populație de 5.887.000 locuitori (est.2005) și prezintă o densitate de 13 loc/km².

1.2 Împărțire administrativă

Confederația Elvețiană se împarte în 26 de cantoane: Appenzell Extern, Appenzell Intern, Argovia, Basel-Oraș, Basel-Provincie, Berna, Fribourg, Geneva, Glarus, Graubünden, Jura, Lucerna, Neuchâtel, St. Gall, Schaffhausen, Schwyz, Solothurn, Ticino, Turgovia, Obwald Nidwald, Uri, Valais, Vaud, Zug, Zürich

Papua Noua Guinee este împărțită în 20 provincii: Bougainville, Central, Chimbu, Eastern Highlands, East New Britain, East Sepik, Enga, Gulf, Madang, Manus, Milne Bay, Morobe, National Capital, New Ireland, Northern, Sandaun, Southern Highlands, Western, Western Highlands, West New Britain.

1.3 Geografie

Peisajul elvețian caracteristic este legat de un lanț muntos înalt situat în zona central-sudică a țării. Între vârfurile înalte ale Alpilor Elvețieni, Vârful Dufour, care atinge 4.634 metri peste nivelul mării, este cel mai înalt. Pe muntele Dufour se găsesc numeroase văi, inclusiv câteva glaciare. De aici izvorăsc câteva dintre râurile principale ale Europei, precum râul Rin, Rhon, Inn, Aare sau Ticino, care se leagă de câteva lacuri alpine precum Lacul Geneva (*Lac Lemman*), Lacul Zürich (*Zürcher See*), Lacul Neuchâtel și Lacul Constanța (*Bodensee*). Singurul parc național al Elveției este „Parcul Național Elvețian” care a fost creat în 1914 în partea de sud-est a țării. Acesta conține păduri de conifere, pășuni montane și un peisaj montan aspru foarte impresionant. Partea de nord a Elveției, cea mai populată, este mai deschisă, are însă mulți munți de înălțime medie. Clima elvețiană este temperată, dar poate varia mult, în funcție de regiune, de la clima aspră pe culmile muntoase până la clima plăcută, mediteraneană, în partea de sud.

Papua Noua Guinee, a doua insulă ca întindere de pe glob, situată în sud-vestul Oceanului Pacific, la 100 km de țărmurile nordice ale Australiei, la sud de Ecuator, alungită pe

direcția V-E, este separată de Australia prin strâmtoarea Torres, iar țărmurile sunt udate de apele Mării Ceram (în V), Marea Arafura (în SV), Marea Coralilor (în S), Marea Solomon (în E), Marea Bismarck (în NE) și ale Pacificului (în N). Insulă muntoasă, Noua Guinee este strabatută de la V către E de munții Maoke, cei mai înalți (varful Jaja, cunoscut sub numele de Carstenz și apoi Sukarno- 5.030 m), Catena Centrală (vârful Capella- 3.960 m), munții Bismarck (vârful Mount Wilhelm- 4.508 m), încheindu-se cu lanțul Owen Stanley . Pădurile dese ecuatoriale acoperă cea mai mare parte a insulei (69,8 % din suprafața insulei), îndinzându-se de la țărm până la peste 3.000 m altitudine pe culmile muntoase. Din aceste păduri se extrag importante cantități de lemn de esențe tari, cauciuc natural, uleiuri și copra din palmieri .

1.4 Climă

În nordul Alpilor este o climă temperată, iar în sudul Alpilor domină o climă mediteraneană. Clima în Elveția diferă mult de la o regiune geografică la alta. Astfel Elveția se poate împărți în patru zone climatice: Regiunea munților jurasici (nordul-vestul Elveției), Regiunea centrală, teritoriul dintre Alpi și munții jurasici, Regiunea prealpină și alpină în sudul Elveției regiunii centrale, Regiunea din sudul Elveției (Cantonul Walis, Tessin, Engadin și Graubünden)

În principiu domnește în zona centrală, a munților jurasici și în regiunea alpină o climă asemănătoare, diferențe mai mari climatice fiind în regiunea de sud a Elveției. Pe când în regiunea centrală și alpină precipitațiile medii sunt cca. 2.000 mm/an, în Walis (valea Rhôneului) sunt numai 550 mm/an fiind zona cea mai uscată. Cantitatea de precipitații vara, cu excepția Valea Rhôneului, este dublă în comparație cu iarna. Temperatura depinde mult de altitudinea locului, având spre vest o tendință ușoară de creștere (în medie de cca. 1°C) Luna cea mai călduroasă, iulie, cu o temperatură medie între 16 - 19 °C, iar temperatura medie anuală este de cca. 7 - 9 °C. În Alpi este o climă aspră caracteristică munților înalți. Ca vânturi permanente se poate aminti Föhnul un vânt calduț (nu bate în regiunea munților jurasici), iar Bise este un vânt rece care nu bate de obicei în sudul Elveției.

În Papua Noua Guinee clima este tipic musonică: fierbinte, umedă, cu ploi tot timpul anului. Sezonul ploios durează din decembrie până în martie, cel uscat din mai până în

octombrie, dar există și variații regionale, mai ales pe unele insule. Temperaturile sunt în general între 25 - 30 °C, constante tot timpul anului, variind doar gradul de umiditate și intensitatea vântului. În munți temperaturile sunt foarte scăzute, mai ales în Highlands.

1.5 Faună & Floră

Pădurile ocupă o suprafață de 30 % din suprafața Elveției, astfel în zona alpină domină rășinoasele (bradul, molidul, zada (larix), pinul (pinus cembra)), pădurile jucând în munți un rol important de reducere a formării lavinelor și inundațiilor. La altitudinea de sub 1000 de m cresc pădurile de foioase, iar în Tessin ca o caracteristică regională s-au extins pădurile de castan domestic, servind în trecut o resursă de hrană a populației. În Elveția sunt în total 40.000 de specii de animale din care 30.000 sunt insecte. Numărul mamiferelor se cifrează la un număr de 83 de specii, din care o mare parte sunt lilieci și mamifere mici. Toate animalele mari de pradă sunt dispărute de câteva secole printr-o vânăre excesivă, azi prin cunoașterea importanței acestor animale în menținerea echilibrului în sistemul ecologic, s-au luat măsuri de repopulare din Italia sau Polonia cu râs, lup și ursul brun care sunt încadrate în grupa animalelor ocrotite, precum și la o vânăre limitată a celorlalte animale carnivore vulpe, vidră, jder și pisica sălbatică. Sunt de asemenea prezente și alte animale sălbatice ca și căprioara, cerbul, elanul, bourul, capra sălbatică, capra neagră, muflonul, mistrețul și castorul.

Principalele insule aparținând de Papua Noua Guinee sunt New Ireland, Bougainville și New Britain, înconjurate de stranii formațiuni de corali. Peste 9.000 de specii de plante cresc în acest ținut exotic, majoritatea în pădurile tropicale din ținuturile mai joase ca altitudine. În ceea ce privește fauna, întâlnim peste 250 de specii de mamifere (în special șobolani și lilieci, dar și marsupiale, cum ar fi cangurul de copac), 700 de specii de păsări (o diversitate de papagali neîntâlnită în altă parte a lumii), fluturele uriaș Queen Alexandra Birdwing ce poate fi doborât cu arme de foc, scarabeii adesea folosiți pentru confecționarea bijuteriilor.

Papua Noua Guinee are doar patru rezervații naturale, dintre care cele mai renumite sunt Varirata National Park și McAdam National Park. Se intenționează crearea mai multor parcuri naturale, deoarece flora și fauna sunt amenințate de poluarea tot mai intensă cauzată de minele de cupru. Această țară este o destinație mai degrabă pentru turistul aventurier, ce dorește să exploreze ținuturi exotice, decât pentru cel care caută doar o vacanță relaxantă.

1.6 Populație

Elveția a fost influențată de câteva dintre cele mai importante culturi europene, de la practicile sale culturale până la limbile vorbite. În Elveția există patru limbi oficiale: germana în nordul și centrul țării (64%), franceza în vest (19%), italiana în sud (8%) și o mică comunitate vorbește romanza în cantonul sud-estic Graubünden (<1%). Dialectul german vorbit în Elveția este cunoscut sub numele de germană elvețiană, dar în mediile de informare se folosește germana literară. Mulți elvețieni vorbesc mai mult de o limbă. 20% din populație este formată din rezidenți și muncitori temporari străini. Populația numără un total de 7.399.100 locuitori cu o densitate de 181 loc/km²,

Religiile cele mai întâlnite în Elveția sunt Romano-Catolicismul, confesiune de care aparține 43% din populație, și protestantismul (35%), însă datorită imigrărilor s-au mai stabilit și Islamul cu 4% din populație și Ortodoxismul cu 2%. Stabilitatea și prosperitatea Elveției, combinate cu diversitatea populației au adus la o situație pe care unii o numesc acum stat consociațional.

În Papua Noua Guinee 20% din populație vorbește engleza, ceilalți utilizând chineza, pidgin, germana, olandeza, hiri motu și alte dialecte tribale. Papua Noua Guinee are o populație de 5.887.000 locuitori (est.2005) și prezintă o densitate de 13 loc/km². Majoritatea populației din Papua Noua Guinee sunt adepți ai religiilor indigene, și anume 34 %. Ceilalți locuitori împărțindu-se după cum urmează: romano-catolici 22%, luterani 16%, protestanți 10%,

1.7 Economie

Economia Elveției este una dintre cele mai stabile economii ale lumii. Politica sa plină de succes pe termen lung în domeniul siguranței monedei naționale, dublată de secretul operațiilor financiare efectuate în băncile elvețiene a făcut din Elveția un "rai financiar" al investitorilor și al investițiilor acestora. În același timp, a creat o economie care se bazează masiv pe aflusul extern constant de investiții. Din cauza micimii țării și a specializării înguste a forței sale de muncă,

industria fină și de precizie, respectiv comerțul și finanțele sunt esențiale pentru menținerea stabilității economice a țării. Elveția a înregistrat în 2006 un PIB de 252,9 milioane dolari, adică 33,6 mii dolari pe cap de locuitor, și având o rată a inflației de 1,2% și a șomajului de 3,3%. Moneda de schimb fiind francul elvețian, simbol CHF.

Economia din Papua Noua Guinee depinde foarte mult de activitatea agricolă, de sivicultură, de pescuit precum și de exportul produselor primare. Aproape 29% din PIB derivă din agricultura, sivicultură și pescuit, iar 42% din industria prelucrătoare și construcții. În anul 2004 PIB-ul a fost de 3.9 bilioane de \$, adică 680 \$/persoană. Moneda de schimb fiind kina, simbol PGK. În ciuda eforturile depuse de către guvern pentru a promova turismul, rata mare a criminalității și instabilitatea politică au dus la stagnarea industriei turismului.

1.8 Turism

Elveția traiește în mare parte din turism, știind să profite din plin de darurile cu care a înzestrat-o natura, dar și grație infrastructurii care asigură condiții deosebite de cazare, masă, transport. Anual îi trec granițele în jur de 11 milioane de turiști din toată lumea.

Deși capitala este la Berna, Zurich-ul rămâne emblema Elveției, considerat capitala culturală a țării. În turnul Bisericii Sf. Petru, din secolul al XIII-lea, se găsește cel mai mare cadran de ceas din Europa. Vorbind de artă, la Biserica Fraumunster, pot fi admirate vitraliile viu colorate, creație a renumitului pictor Marc Chagall. Muzeul de Artă îi întâmpină pe vizitatori cu tablourile lui Manet și Monet, dar și cu opere de artă religioasă din secolul al XV-lea.

Pe romantici îi așteaptă castelele medievale, cu ziduri groase, creneluri și foișoare, colecții de arme și heraldică. În apropiere de Montreux, se află Castelul Chillon, construit în secolul al XI-lea, de unde se vede Lacul Geneva. Iar în zona Lacului Thun, se pot vizita într-o singură zi două bătrâne fortărețe: Schloss Thun și Schloss Oberhofen, ridicate în secolele al XII-lea, respectiv al XIII-lea, și pe mai tânărul Schloss Hunegg (sec.al XIX-lea). Împătimiții de schi sau drumeții montane, își pot îndrepta pașii spre regiunile Jungfrau sau Franches Montagnes ori spre stațiunea Zermatt, unde kilometri întregi de pârtii și trasee marcate sunt disponibile. Panoramele încântătoare merită efortul tau de a ajunge până în inima munților. La Ascona, pe malul Lacului Maggiore, întâlnim un orașel care respiră prin artă, o dovadă fiind și multele galerii și magazine cu artizanaturi răspândite peste tot. Chiar dacă scriitorul Harry

Lime spunea că 500 de ani de democrație și pace nu au produs decât ciocolată și ceasuri cu cuc, tot ce turiștii vor găsi aici, le va demonstra că Elveția nu s-a rezumat la atât. Iar un sejur în "țara ciocolatei" nu poate fi decât delicios.

Capitala statului, Port Moresby este cel mai important punct de intrare/ieșire pentru turiști, cu numeroase puncte de atracție, dar și cu o mare rată a criminalității, deși se spune sugestiv că mai degrabă latră decât mușcă. La nord-est se afla minunata casca Rouna și parcul național Varirata, iar la nord Brown River, un loc excelent pentru înot, rafting și picnicuri. Soseaua Kokoda leagă coasta de nord de cea de sud; este unul din cele mai frumoase drumuri pentru plimbări pe jos, intrat în istorie datorită luptei dintre japonezi și forțele aliate în cel de-al doilea război mondial.

Rabaul, situat într-un peisaj montan spectaculos, a fost distrus în septembrie 1994 de erupția vulcanului Tuvurvur. Astăzi, deși îngropat în cenusa, merită vizitat: ruinele par aripile frânte ale unor păsări moarte, într-un ținut ireal, apocaliptic, desprins parcă din scenariul unui film S.F. Aici turiștii se pot plimba fără a se expune vreunui pericol pe străzile astăzi pustii, și pot urca până în vârful vulcanilor, evitând totuși vulcanul Tuvurvur, care încă mai fumează.

Highlands este regiunea cea mai populată și cea mai fertilă a insulei, unde se află trei orașe importante: Kainantu, Mt Hagen și Mendi, iar tradiționalul se îmbină armonios cu modernul. În anii '30 căutătorii de aur au găsit aici o populație care trăia parcă în epoca de piatră; și astăzi pot fi admirate numeroase artefacte ce amintesc de vremuri preistorice. În această zonă se află muntele Gahavisuka (rezervație naturală cu trasee marcate, locuri pentru picnic și floră exotică), muntele Wilhelm, cel mai înalt din țară (4000 m), lacul Kutubu ce ofeă un peisaj mirific.

Sepik, cu insulele sale, cu plajele mirifice și munții săi prăpăstioși este, poate, cel mai fascinant ținut al acestui stat. Peisajul este dominat de râul Sepik, cu o lungime de 1126 km, cu apa de culoarea petrolului. Casele tradiționale de pe malurile sale, lungile canoe cu cap de crocodil, fauna, lacurile acoperite de flori, apusurile învăluite în ceață și răsăriturile strălucitoare, plajele de la Cape Moem sau Vanimo, cultura tribului Abalem (haus tambarans, cultul Yam, sculpturile unice în lume) oferă celor ce îl vizitează amintiri de neuitat.

Concluzie Se știe că țările dezvoltate din punct de vedere economic sunt și principalele destinații turistice, și asta datorită posibilităților financiare și a investițiilor puternice în infrastructura necesară turismului. Acest lucru este vizibil și în comparația dintre cele două țări. În timp ce Elveția este un important pion în industria turismului datorită puterii financiare, Papua Noua Guinee se situează printre ultimele destinații turistice, fiind o țară săracă, investițiile în domeniul turismului sunt mult mai scăzute.

CAPITOL II
INDICATORII FLUXURILOR TURISTICE

2.1 Cererea totală

Tabel nr.2.1 Cererea totală (miliarde \$)

cererea totală		ELVEȚIA	PAPUA NOUA GUINEE
	2002	43.64	0.386
	2003	49.75	0.431
	2004	56.95	0.525
	2005	59.58	0.531
	2006	62.28	0.568

Sursa: www.wttc.org

Urmărind tabelul realizez că în Elveția cererea în industria turismului a înregistrat în anul 2002 o sumă de 43.64 miliarde de dolari. Această cerere este în creștere continuă, ca rezultat în anul 2004 cererea ajunge la 56.95 miliarde dolari, iar în anul 2006 la 62.28 miliarde dolari.

De asemenea și în Papua Noua Guinee cererea este în creștere, însă aici se înregistrează sume ceva mai scăzute. Astfel avem în anul 2003 o cerere de numai 0.43 miliarde dolari, iar în anul 2006 0.56 miliarde.

2.2 Produsul Intern Brut

Tabel nr.2. 2 Produsul intern brut (miliarde \$)

produsul intern brut		ELVEȚIA	PAPUA NOUA GUINEE
	2002	16.17	0.052
	2003	18.59	0.053
	2004	21.22	0.060
	2005	22.01	0.072
	2006	23.30	0.082

Sursa: www.wttc.org

Industria Turismului din Elveția contribuie la Produsul Intern Brut în 2002 cu suma de 16.17 miliarde de dolari, această sumă crescând cu aproximativ 15% în anul 2003, ajungând la 18.59 miliarde \$. Analizând evoluția menționez o diferență de 44% a contribuției la PIB a turismului între anul 2002 și anul 2006.

Turismul dezvoltat în Papua Noua Guinee contribuie cu doar 0.052 miliarde de dolari la PIB, această sumă înregistrându-se în anul 2002. În anii următori această sumă crește, înregistrând în 2003 o creștere de doar 1.9% față de anul trecut, ajungând la suma de 0.053 miliarde \$. Însă începând cu anul 2004 acest procent de creștere are un ritm mai alert, suma crescând cu 13% față de anul anterior. Cea mai mare diferență se obține în anul 2005, când totalul contribuției sporește cu 0.012 miliarde de dolari, această valoare simbolizează un salt de 20% față de anul precedent.

2.3 Angajații

Tabel nr.2.3 Angajați (miliarde \$)

angajați		ELVEȚIA	PAPUA NOUA GUINEE
	2002	309.36	0.030
	2003	309.27	0.026
	2004	321.01	0.029
	2005	328.71	0.029
	2006	347.27	0.031

Sursa: www.wttc.org

Resursele umane din domeniul turismului generează sume similare în anii 2002 și 2003, 309.36 miliarde \$, respectiv, 309.27 miliarde dolari. Aceste valori cresc domol ajungând în anul 2006 la totalul de 347.27 mld USD, și anume 392.53 mld CHF, constituind o creștere de circa 12% față de anul 2003, de când acest progress este perpetuu.

În Papua Noua Guinee numărul de angajați este decisiv mult mai redus față de cel estimat în Elveția, în concluzie și sumele generate de industria turismului sde aici sunt cu certitudine mai scăzute. Astfel în anul 2003 se menționează o scădere a acestei sume cu aproximativ 19% față de anul precedent, această suma înfățișând 0.004 mld USD. Valorile încep să urce lent, și în anul 2006 este declarată suma de 0.031 mld USD.

2.4 Exporturi

Tabel nr.2.4 Exporturi (miliarde \$)

exporturi		ELVEȚIA	PAPUA NOUA GUINEE
	2002	9.74	0.058
	2003	11.05	0.014
	2004	12.35	0.019
	2005	12.96	0.023
	2006	14.02	0.024

Sursa: www.wttc.org

Turiștii plecați peste graniță reprezintă un rol important în industria turismului din Elveția, aceștia producând la economia țării sume notabile. Aceste sume au evoluat de la an la an, ajungându-se ca în anul 2006 ele să atingă punctul de 14.02 mld USD, adică 15.84 mld CHF.

Anul 2002 a reprezentat pentru Papua Noua Guinee un an important din punctul de vedere al acestui indicator, menționându-se o valoare de 0.058 mld USD. În anii ce se succedă acestuia valorile scad neîndoielnic. În consecință în anul 2003 este estimată o sumă de 4 ori mai mică decât anul anterior, și anume 0.014 mld USD. Din acest an valoarea este în creștere neîntreruptă, însă până la finele anului 2006 acesta nu reușește să o egaleze pe cea din anul 2002 care este cu aproximativ 24% mai mare.

2.5 Turismul de afaceri și personal

Tabel nr.2.5 Turismul de afaceri și personal (miliarde \$)

turism de afaceri și personal		ELVEȚIA	PAPUA NOUA GUINEE
	2002	32.61	0.374
	2003	37.16	0.411
	2004	43.41	0.500
	2005	44.93	0.502
	2006	46.58	0.534

Sursa: www.wttc.org

Turismul este un sector esențial în economia Elveției, generând sume importante de bani. Însă turismul personal atârână mai greu, încasările fiind aproximativ de trei ori mai mari față de turismul de afaceri, un exemplu fiind anul 2002, când valoarea turismului personal se ridică la 26.11 mld USD, adică 29.5 mld CHF, iar cel de afaceri atinge suma de 6.5 mld USD, și anume 7.34 mld CHF. Valorile sunt în creștere continuă, ajungându-se ca în anul 2006 sumele încasate atât din turismul de afaceri cât și cel personal să însumeze valoarea de 46.58 mld USD, respectiv 52.62 mld CHF.

În Papua Noua Guinee lucrurile sunt asemănătoare, dar la valori mai joase. Si aici sumele estimate pentru turismul personal sunt de asemenea de trei ori mai mari decât cele ale turismului de afaceri, având ca exemplu anul 2004 când valorile estimate pentru turismul personal fiind de 0.304 mld USD, iar cele din turismul de afaceri atingând suma de 0.070 mld USD.

2.6 Investiții de capital

Tabel nr.2.6 Investiții de capital (miliarde \$)

investiții de capital		ELVEȚIA	PAPUA NOUA GUINEE
	2002	4.53	0.089
	2003	6.03	0.097
	2004	7.46	0.105
	2005	6.36	0.115
	2006	7.12	0.129

Sursa: www.wttc.org

Investitiile de capital din Elveția înregistrează sume în creștere, acesată chestiune aplicându-se și în cazul Papuei Noua Guinee. In Elveția evaluând valoarea de 6.03 mld USD în anul 2003, iar in Papua Noua Guinee avem suma de 0.097 mld USD. Aici sumele cresc cu cca. 8-9% pe an, ajungând în anul 2006 ca aceste valori sa fie de 0.129 mld USD.

2.7 Cheltuieli guvernamentale

Tabel nr.2.7 Cheltuieli guvernamentale (miliarde \$)

cheltuieli guvernamentale		ELVEȚIA	PAPUA NOUA GUINEE
	2002	2.23	0.014
	2003	2.56	0.017
	2004	2.91	0.019
	2005	2.90	0.021
	2006	2.88	0.023

Sursa: www.wttc.org

Valoarea estimată pentru cheltuielile guvernamentale se situează în anul 2002 la 2.23 mld USD. Acestea sunt în creștere până în anul 2005, de când încep să scadă lent, și ajung ca în anul 2006 suma să accede la valoarea de 2.88 mld USD, adică 3,25 CHF.

În schimb în Papua Noua Guinee aceste sume sunt în creștere neîntreruptă, valorile evoluând de la 0.014 mld USD în anul 2002 la 0.023 mld USD în anul 2006, o majorare cu peste 50%.

CAPITOL III

ANALIZA SWOT ALE CELOR DOUĂ ȚĂRI

3.1. PUNCTE FORTE

3.1.1 Elveția

RELIEFUL

Elveția este una dintre cele mai frumoase țări ale Europei. Mai mult de 70% din suprafața țării este acoperită de munții Alpi, în special în partea centrală și cea de sud. Iar în partea de nord Elveția este acoperită de Munții Jura. Munții Alpi fac parte din cel mai mare lanț muntos al Europei, fiind faimoși pentru extraordinarele pârtii.

Munții oferă numeroase văi pitorești, majoritatea fiind traversate de strâmtori și râuri. De asemenea numeroase cascade izvoresc din versanții înalți. Unele dintre ele fiind excepțional de înalte. Elveția este faimoasă mai ales pentru lacurile pitorești, mai ales cele din zona Alpilor. Lacurile prezintă o importanță majoră în aria transporturilor.

ECONOMIA

Economia puternică a Elveției îi permite să investească în infrastructura necesară dezvoltării turismului. Fiind o națiune neutră, după al doilea război mondial Elveția a reușit să-și păstreze economia puternică și stabilitatea francului. Puterea francului elvețian și stabilitatea acestuia fac din Elveția o destinație cautată de cei din afară. Tot datorită puterii de cumpărare a monedei, elvețienii sunt încurajați să plece peste hotare în exploatarea altor destinații.

TRANSPORTUL

Elveția are un puternic sistem de transporturi dezvoltat, cu o rețea de șosele mare și confortabilă, și de asemenea dispune de o rețea eficientă de linii feroviare. Sute de tuneluri modernizate și poduri traversează țara. Cele mai importante tuneluri sunt cele care traversează munții Alpi, permițând traversarea acestora, legând partea sudică de cea nordică. Toate aceste atuuri ale Elveției fac din turism unul și mai puternic, transportul spre această țară și în interiorul sau fiind foarte facile.

COMUNICAȚIILE

Guvernul Elveției plătește sume importante pentru dezvoltarea serviciilor de poștă și telecomunicații. Agențiile de poștă și telecomunicații sunt împărțite în două sectoare importante: Poșta Elveției și Telecom PTT. De asemenea țara are o rețea dezvoltată de canale TV în limbi precum germana, franceza, itaiana, precum și o rețea radio dezvoltată. Elveția are un număr de 81 de ziare zilnice cu reputație internațională. Comunicarea avansată nu poate decât să aducă mari beneficii industriei turismului de aici, prin ușurința de transmitere de date, surse importante prin care această țară își poate face cunoscute destinațiile turistice. Tot cu ajutorul comunicațiilor Elveția se poate face cunoscută și peste hotare prin publicitate.

STABILITATEA POLITICĂ

Una dintre cererile majore atunci când un turist alege o destinație turistică se referă la stabilitatea politică. Instabilitatea politică afectează în mod negativ dezvoltarea turismului într-o țară. Însă Elveția având o stabilitate politică demonstrată, țara nu suferă din acest motiv. Turiiștii preferă să aleagă țări liniștite din acest punct de vedere, aceștia nevrând să le fie amenințată siguranța personală.

3.1.2 Papua Noua Guinee

RELIEFUL

Datorită statutului de insulă, Papua Noua Guinee reprezintă un magnet de atragere al turiștilor, fie ei și în număr mic. Fiind înconjurată de apă, turismul de litoral poate fi practicat pe arii dense. Turiștii vin aici pentru priveliștile extraordinare pe care natura sălbatică din această zonă le oferă.

FLORA ȘI FAUNA

Trei sferturi de insulă sunt acoperite de păduri. Vegetația unică din această zonă dă naștere la peisaje unice, un punct de atracție pentru turiști. Papua Noua Guinee are o varietate mare de animale sălbatice. Majoritatea animalelor care se găsesc aici sunt asemănătoare cu cele din Australia. Însa aici sunt și o mulțime de specii de animale și plante care se găsesc numai pe teritoriul insulei. De asemenea Papua Noua Guinee are o mulțime de păsări tropicale, unele dintre ele protejate prin lege. Toate aceste lucruri atrag în mod special turiștii dornici de aventura, acest mic paradis al diverselor specii de plante și animale fiind mai degrabă un loc perfect pentru practicarea turismului de aventură, și mai puțin al celorlalte forme de turism.

CULTURA ȘI POPULAȚIA

Majoritatea populației aparține unui grup etnic. Cei mai mulți locuiesc în munți sau în sudul insulei. Doar 13% din populație trăiește la oraș, restul reprezentând populația rurală. Cei ce locuiesc în zona rurală sunt conduși de tradiții moștenite din strămoși în strămoși. Majoritatea triburilor sunt conduse de bărbați, femeile nu prea având dreptul la decizii. Aceștia trăiesc în case ale căror rame sunt făcute din lemn, pereții sunt făcuți din frunze de bambus, iar acoperișurile din crangi sau frunze de palmieri. Cultura lor foarte diferită, este susținută de către guvern. Aceștia își păstrează tradiția prin sculpturi în lemn, picturi pe corpuri, dansuri. Toate aceste elemente fac din Papua Noua Guinee o destinație turistică departe de lumea de astăzi. Lumea călătorește spre aceste ținuturi mai mult din curiozitate pentru a cunoaște această lume atât de diferită. Obiceiurile și stilul de viață a majorității populației atrag turiștii dornici să-și îmbogățească cultura.

3.2 Puncte slabe

3.2.1 Elveția

NU ARE IEȘIRE LA MARE

Așezarea geografică a Elveției îi aduce acesteia atât avantaje cât și dezavantaje. Situată în centrul continentului, acesta nu are ieșire la mare. Acest lucru duce la imposibilitatea practicării anumitor forme de turism, în special al turismului de litoral. Elveția pierde un număr important de turiști, turiștii care practică în special turismul de litoral. De asemenea locuitorii Elveției aduc venituri mari altor țări care le oferă posibilitatea practicării formei de turism menționată mai sus. Aceștia se îndreaptă în deosebi spre bazinul Mediteranei, alegând țări ca Franța, Italia, Spania.

NEAPARTENENȚA LA UNIUNEA EUROPEANĂ

Elveția nu este un membru al Uniunii Europene. Acest lucru duce la îngreunarea formalităților necesare pentru a vizita această țară. Controalele ce au loc la granițele acestei țări fac mai grea trecerea pe teritoriul țării. Moneda reprezintă și ea un minus din acest punct de vedere. Turiștii din țările membre ale Uniunii Europene ce vor să viziteze această țară pot fi dați înapoi datorită neexistenței unei monede unice, și anume Eur, precum și de controalele la care ar fi supuși.

DESTINAȚE SCUMPĂ

Elveția este una dintre cele mai căutate destinații turistice datorită peisajelor și posibilităților de practicare a formelor de turism specifice zonei muntoase. Însă pe cât de frumoasă și faimoasă este Elveția, este totuși greu accesibilă populației cu venituri medii sau mici. Țara fiind mai degrabă vizitată și căutată de turiștii potenți din punct de vedere financiar.

3.2.2 Papua Noua Guinee

TRANSPORTUL

Terenul accidentat al insulei face construcția de șosele și alte căi de transport foarte dificilă. Aici întâlnim puține autostrăzi, căile ferate neexistând deloc. Dintre șoselele existente pe teritoriul insulei, numai 4% sunt asfaltate. Serviciile de transport aerian oferă legături cu diferite arii. Air-Niugini, principalul aeroport de aici, deținut de către guvern, operează zboruri interne și internaționale. Capitala, Port Moresby fiind principalul port și aeroport. Aceste lucruri reprezintă un minus mare în industria turismului de aici. Imposibilitatea călătoriei în condiții de siguranță face din Papua Noua Guinee o țară greu accesibilă.

COMUNICAȚIILE

Papua Noua Guinee are o rețea de ziare foarte slab dezvoltată, iar numărul de posturi de radio se ridică numai la 3. De asemenea semnalele de televiziune nu reușesc să ajungă în toate colțurile țării, în anul 2000 înregistrându-se doar un număr de 16 televizoare la 1000 de locuitori. Sistemul slab de comunicații face accesibilitatea la informații noi foarte grea. Probabil că majoritatea turiștilor nu cunosc această regiune deloc. De asemenea marii tour-operatori nu fac publicitate acestei zone, pentru ei zona reprezentând dezavantaje numeroase.

INSTABILITATE POLITICĂ

De când țara și-a câștigat independența față de Australia în 1975, sistemul politic a început să dea semne de instabilitate. Regimurile politice instabile din această zonă au repercursiuni grave asupra turismului. De asemenea rata criminalității și a violenței sunt foarte crescute. “Atunci când condițiile politice sunt precare, turismul intră rapid în declin”, afirma în 1986 Richter. Fără dar și poate aceasta țară nu face excepție de aici. Turiștii nu caută să se îndrepte spre țări instabile din punct de vedere politic. Pur și simplu aleg alte destinații. Cu toate

aceste minusuri există un număr foarte redus de turiști și care nu influențează rapoartele statistice, ce vin în această zonă de risc, căutând în special turismul de aventură. Cu toate eforturile usiașe depuse de Guvernul pentru a promova turismul de aici, instabilitatea politică și rata mare a criminalității au dus la stoparea industriei turismului de aici.

SARĂCIA

Papua Noua Guinee este o țară săracă. În anul 2004 țara a avut produsul intern brut de 3,9 miliarde \$, sau altfel spus 680\$ de persoană. Neexistența unor fonduri financiare puternice, face imposibilă dezvoltarea acestei țări. Infrastructura precară de aici este cel mai mare dezavantaj. Se știe că o țară puternică din punct de vedere economic este și o țară dezvoltată turistic, fiind un important emițător și receptor de turiști. Însă, din păcate, Papua Noua Guinee nu se înscrie pe lista principalelor destinații turistice.

3.3 Oportunități

3.3.1 Elveția

PACHETE TURISTICE LA PREȚURI MICI

Elveția este cunoscută ca fiind o destinație turistică scumpă, luată cu asalt mai ales de tuiștii potenți economic.

Prin lansarea pe piață a unor pachete turistice la prețuri scăzute, Elveția ar putea să atragă un număr de turiști dornici să viziteze această țară, dar care nu au posibilități financiare economice.

ADERAREA LA UNIUNEA EUROPEANĂ

Dacă Elveția ar adera la Uniunea Europeană, circulația dintre ea și celelalte țări ale uniunii ar fi mult mai liberă, făcând posibilă trecerea frontierei fără acte și fără opriri pentru control. De asemenea Elveția face parte din spațiul Schengen, dar nu a început să pună în aplicare prevederile tratatului privind libera circulație între statele membre, iar cetățenii se pot aștepta în continuare la controale de graniță.

3.3.2 Papua Noua Guinee

MODERNIZAREA INFRASTRUCTURII

Daca țara ar putea dispune în viitor de resurse financiare suficiente, acesta ar putea investi în infrastructură, ducând astfel la dezvoltarea turismului de aici. Lipsa unor căi favorabile de transport, spații de cazare ușor modernizate duc la stoparea turismului. De asemenea dispunând de resurse economice, Papua Noua Guinee poate investi în publicitate, făcându-și beneficiile cunoscute în lume. Promovarea acestei zone este un necesar absolut, lumea trebuie să știe de aceste locuri.

LEGI MAI STRICTE

Guvernul depune eforturi mari pentru a reduce rata criminalității și a violenței pe aceste meleaguri. Apariția unor legi mai stricte ar putea duce la scăderea acestor situații negative. De asemenea se pot depune eforturi pentru a da naștere unei stabilități mai bine fondate a regimului politic.

TURISMUL TRIBAL

Turismul contribuie esențial la dezvoltarea unei regiuni turistice, precum și la promovarea unor aspecte socio-culturale. În ultima perioadă, moștenirea culturală a triburilor atrage un număr tot mai mare de turiști. O astfel de zonă este și Papua Noua Guinee. Turiștii vin aici pentru a intra direct în contact cu obiceiurile și tradiția gazdelor.

3.4 Amenințări

3.4.1 Elveția

O MONEDĂ PEA PUTERNICĂ

O monedă foarte puternică descurajază turismul internațional, dar incurajează locuitorii să calătorească peste granițele țării. O astfel de situație s-a întâmplat în 1990 când datorită cursului puternic al francului elvețian a făcut din Elveția o destinație mult prea scumpă. Acest lucru simțându-se mai ales în industria hotelieră care s-a confruntat cu scăderea nivelului de ocupare al camerelor.

DEGRADAREA MEDIULUI INCONJURĂTOR

Elveția dispune în momentul de față de un mare potențial din puncte de vedere al exploatarea resurselor naturale. Acest lucru prezintă un avantaj, însă în timp prin exploatarea în exces al zonelor naturale, mediul înconjurător poate avea de suferit. Reconstrucția acestuia putând să dureze mai mult sau mai puțin, în funcție de daunele produse sau de reacția autorităților.

3.4.2 Papua Noua Guinee

CREȘTEREA NIVELULUI OCEANULUI PLANETAR

Țările de pe coastă precum și insulele se confruntă cu această problemă. Creșterea nivelului oceanului planetar ar duce la dispariția importantelor orașe de pe coastă. Capitala statului este un principal nod aerian și portual, degradarea acestui oraș aducând pagume mari industriei turismului de aici.

FENOMENE NATURALE ALE NATURII

Clima tropicală atrage turiștii cu temperaturile sale ridicate și vegetația unică. Insa aceste zone sunt și cele mai predispușe unor furtuni tropicale care se pot transforma în uragane. De asemenea erupțiile vulcanice care pot duce la pierderi importante de vieți omenești, precum și pierderi materiale reprezintă un alt fenomen natural negativ. Un astfel de exemplu care marchează acest stat, este erupția vulcanică din 1994 petrecută în apropierea orașului Rabaul.

CAPITOL IV

FORME DE TURISM APLICABILE ȘI ÎN ROMÂNIA

România prezintă unele aspecte și forme de turism întâlnite și în țările prezentate în capitolele anterioare. Turismul montan cunoaște aici o dezvoltare în plină ascensiune, precum și cel de litoral. O țară în curs de dezvoltare, România ar trebui să-și îndrepte atenția spre forma sub care sunt aplicare formale de turism din cele două țări, serviciile oferite, modul de promovare, precum și felul de atracție al turiștilor.

TURISMUL MONTAN

A cunoscut în ultimii ani o expansiune majoră, tot mai mulți turiști atât din interiorul țării cât și cei din afara granițelor. Aici ar trebui să se investescă mai mulți bani în infrastructură.

TURISMUL DURABIL

O altă forma de turism care ar trebui îmbunătățită ar fi turismul durabil, prin protecția și conservarea mediului înconjurător. În acest sens ar trebui promovat mai intens Parcul Național din Munții Retezat, Meridionali. Acesta este declarat parc național din 1935, cu o zonă de strictă ocrotire de 1840 ha.

FOTO-TURISMUL

România oferă turiștilor peisaje extraordinar de frumoase. Mulți turiști veniți pentru prima dată pe meleagurile României sunt uimiți de frumusețea acestora. Acest tip de turism are mari șanse de dezvoltare pe teritoriul României.

TURISMUL PENTRU PESCUIT

Acest tip de turism este întâlnit în Papua Noua Guinee, aici pescuitul fiind și una dintre principalele surse de hrană ale locuitorilor. Aici s-ar putea promova zone ca: Barajul de la Călimănești sau Delta Crișanei.

BIBLIOGRAFIE

1. www.wttc.org
2. Ulack, Richard: Papua New Guinea” Microsoft Encarta 2007
3. Heatwole, Charles, “Switzerland.” Microsoft Encarta 2007

CUPRINS

CAP 1	Prezentarea țărilor Elveția și Papua Noua Guinee	1
--------------	---	----------

1.1	Noțiuni generale	1
1.2	Impărțire administrativă	2
1.3	Geografie	2
1.4	Clima	3
1.5	Fauna & Flora	4
1.6	Populație	5
1.7	Economie	5
1.8	Turism	6
CAP 2	Indicatorii fluxurilor turistice	9
2.1	Cererea totală	9
2.2	Produseul intern brut	10
2.3	Angajați	11
2.4	Exporturi	12
2.5	Turismul de afaceri și personal	13
2.6	Investiții de capital	14
2.7	Cheltuieli guvernamentale	15
CAP 3	Analiza SWOT a celor două țări	16
3.1	<i>Puncte forte</i>	16
3.1.1	Elveția	16
3.1.1	Papua Noua Guinee	17
3.2	<i>Puncte slabe</i>	18
3.2.1	Elveția	18
3.2.2	Papua Noua Guinee	19
3.3	<i>Oportunități</i>	20

3.3.1	Elveția	20
3.3.2	Papua Noua Guinee	21
3.4	<i>Amenințări</i>	21
3.4.1	Elveția	21
3.4.2	Papua Noua Guinee	22
CAP 4	Forme de turism aplicabile și în România	23